

Boffen: Jeg skal gøre opmærksom paa, at det foreliggende Forslag fremtræder som Forslag til Indtægts- og Udgiftsbevilling, indtil Finansloven for indeværende Aar er givet. Det vilde maaske have været korrektere at betegne Lovforslaget med Tilspøje af Ordet „midlertidig“, som det ved tidligere Lejligheder er set. Jeg veed heller ikke, hvorfor dette Udtryk ikke er brugt. Hvad angaar Lovforslagets Betegnelse og dets Indhold, vilde der, for saa vidt dette Indhold ellers svarede til det, som Tinget ventedes at kunne give sit Samtykke, efter den Praksis, vi hidtil have fulgt, ikke være noget til Hinder for dets Vedtagelse. Den Tvivl, der er rejst, hidrører fra, hvad der i Motiverne er tilføjet fra Ministeriets Side, nemlig at dermed mener Ministeriet at forelægge den provisoriske Finanslov for indeværende Finansaar. Dette er en Opfattelse, som staar alene for Regeringens Regning, idet det er bekendt, at for saa vidt som der overhovedet kan være Tale om en provisorisk Finanslov — som efter vor Opfattelse i og for sig er i Strid med Grundloven og derfor ikke rettelig kan bestaa — og for saa vidt som der altsaa kunde være Tale om at søge Hjemmel for en saadan, saa er denne Hjemmel bortfalden ved den Afstemning, som her foreleden foregik med Hensyn til det Lovforslag om en midlertidig Bevilling, som blev indbragt af det ærede Medlem fra Nørre-Sundby (Lutein). Jeg skal kun henvise til de derom tidligere førte Forhandlinger; der vil næppe være Anledning til nu atter udførlig at genoptage denne Diskussion. Hvad Lovforslagets Indhold som midlertidig Bevillingslov forøvrigt angaar, da er det en Selvsølge, at ikke jeg, og vistnok heller ikke Tingets Flertal her, vil kunne give det sin Tilslutning i den her forelagte Form. Jeg forudsætter derfor som givet, at det ved den kommende Forhandling vil blive omændret til en Form, som ogsaa her vil kunne finde Tilslutning, og jeg skal derfor anbefale, at vi i denne Henseende følge ganske den samme Fremgangsmaade som i de foregaaende Finansaar, nemlig at lade dette Lovforslag gaa over til den Behandling og derefter i Finansudvalget underkaste det en nærmere Prøvelse til Omændring.

Berg: Da vi sidst behandlede det Finansprovisorium, som Regeringen regerer paa i indeværende Finansaar, var der til det Forslag, som paa Flertallets Begne var indbragt af det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Lutein), føjet som Bilag Regeringens saakaldte foreløbige Lov af 1ste April d. A. S. Indledningen til denne saakaldte foreløbige Lov hedder det, at

Grunden til, at vi sidst udstedt Finansprovisoriet, var der, at Folketinget havde udsendt Finanslovsforslaget til Landstinget saa kort Tid førend det foregaaende Finansaars Udløb, at det derved har forhindret Landstinget i at forhandle om og afstemme over Finanslovsforslagets enkelte Poster. Uagtet Sagen behandlede af det ærede Medlem, som i Fjor var Formand for Finansudvalget, saa havde det ærede Medlem dog ikke et Ord tilovers for dette Bilag, hvormed han ledsagede sit Forslag. Jeg maatte den Gang antage, at det ærede Medlem samtykkede i det Bilag, han havde vedføjet sit Forslag, altsaa, at han og hans Udvalg vare skyldige og dermed ansvarlige for, at det tidligere Finansprovisorium var udstedt. Dersom man ikke havde haft et saadant Hastværk med at affære Ordet for andre, vilde jeg, der var indtegnet som Taler, have rettet et Spørgsmaal til den ærede Ordfører for Flertallet den Gang — thi man veed overhovedet ikke, hvor man nu skal søge Ordføreren for Flertallet; snart er han i den ene Side af Salen og snart i den anden; vi have nu haft vistnok 5, og bliver det saaledes ved, blive den snart Ordførere alle sammen. Jeg vilde have spurgt, hvorfor den ærede Ordfører havde aftrykt denne Mundfuld uden at have en eneste Indvending derimod. Nu kan det gerne være sandt, at Finansudvalget kunde have sendt, eller burde have sendt Finanslovsforslaget tidligere til Landstinget — det ligger ikke for mig i Øjeblikket at diskutere derom, det overlader jeg nærmest til andre — men jeg kan ikke nægte: Stiltiende at tage mod den Begrundelse af Provisoriet fra selve det ærede Medlems Side, som levede Finansudvalget i Fjor, sandt jeg at være, hvad man kalder, ogsaa her i Salen, et stift Stykke. Jeg venter altsaa at høre nærmere derom, ellers maa jeg antage, at Folketingets Flertal stiltiende anerkender den nævnte af Ministeriet anførte Grund. Jeg for mit vedkommende, det vil sige jeg personlig, maa sige, at det er en aldeles urimelig Bemærkning, at det skulde være Grunden. Jeg skal ikke komme dybere ind paa at paa-vise, at der altid har været Tid, selv om Finanslovsforslaget ikke er kommet til Landstinget før den 30te Marts, til at saa Finansloven færdig, den Gang da vi levede under Grundloven. Naar det ærede Ministerium har et Flertal i Tinget, som er villigt til at give det en almindelig Bevilling, til at sætte det paa Lovens Grund igen, vil der for Ministeriet intet være til Hinder for fra Folketingets Side at saa en midlertidig Finanslov at regere med, selv om der skulde være et Mindretal, der vilde protestere mod